

Актуальні питання рівневої організації навчальної діяльності учнів основної школи

О. К. Корсакова, кандидат пед. наук

Методологічною основою диференційованого навчання у сучасній 12-річній школі є створення максимально сприятливих умов для реалізації можливостей кожного школяра за рахунок внутрішньої (рівневої) диференціації, яка здійснюється за здібностями і успішністю у навчанні.

Основними способами рівневої організації навчальної діяльності учнів є: визначення часу здійснення диференційованого підходу (на уроці чи поза уроком); послідовність його застосування (на всіх чи окремих етапах навчального процесу); добір дидактичного матеріалу – якісний, обумовлений особливостями навчальних завдань; кількісний – додатковий матеріал як для сильних, так і для слабких учнів; характер навчання – поглиблене чи прискорене або і поглиблене, і прискорене вивчення програмового матеріалу.

Основними засобами рівневої організації навчальної діяльності школярів є диференціація: 1) навчальних завдань, які відрізняються за змістом, за ступенем складності; 2) темпу оволодіння навчальним матеріалом; 3) форм організації навчальної діяльності (фронтальна, групова, парна, індивідуальна); 4) дози і види допомоги, яка надається під час виконання роботи (максимальна, часткова, мінімальна); 5) варіювання методів контролю, корекції та оцінювання навчальних досягнень учнів; 6) визначення оптимального поєднання рівня складності навчального завдання, темпу навчання, форми організації навчальної діяльності, необхідної допомоги. Створюються моделі й технології диференційованого навчання.

Актуальність проблеми здійснення внутрішньокласної диференціації обумовлена необхідністю: 1) обґрунтування

загальних принципів рівневої організації навчальної діяльності учнів; 2) визначення такої кількості критеріїв групування школярів, яка сприятиме ефективному розв'язанню завдань

11

особистісно орієнтованої освіти – різнобічному вивченню учня в освітньому процесі; 3) створення системи навчальних прийомів рівневої організації навчальної діяльності школярів як основи допрофільної підготовки, 4) забезпечення оволодіння учнями полікультурними, інформаційними, комунікативними, діяльнісно-творчими компетенціями відповідно до рівня їхніх навчальних можливостей; 5) підготовки вчителя до здійснення діагностичної, організаційної, корекційної та прогностичної функцій за нових умов упровадження диференційованого навчання.

12